

РЕШЕНИЕ

№ 16350

гр. София, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело № 20231110128483 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 11.10.2023 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в, в открито заседание на пети октомври 2023 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дончева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 28483/2023 год., за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Ищецът „. твърди, че за периода май 2019 г. – април 2022 г. е доставял топлинна енергия на

ответника Й. Д. В., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „Люлин“, ., на същия адрес и по абонатен № 432513. Твърди, че за този период стойността на потребената от ответника топлинна енергия възлиза на сумата от 1 177,06 лв., която сума не е заплатена от ответника. Твърди, че поради неплащането на сумата ответникът е в забава, като за периода от 16.05.2020 г. – 20.03.2023 г., размерът на обезщетението за забавено плащане възлизал на 206,86 лв. Твърди, че за периода май 2020 г. – април 2022 г. доставил на ответника услугата дялово разпределение на топлинна енергия, възнаграждението за което възлизало на 32,49 лв., което не било заплатено от ответника, поради което му дължал и лихва за забава в размер на 5,65 лв. за периода 16.07.2020 г. – 20.03.2023 г. Твърди, че поискал осъждане на ответника по реда на чл. 410 и сл. от ГПК, като подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, но срещу издадената заповед за изпълнение ответникът подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК, което попречило заповедта да влезе в сила. Ето защо, предявява настоящия иск, с който моли да бъде признато за установено, че ответникът му дължи сумите в размер на 1 177,06 лв. – стойността на потребената топлинна енергия за периода май 2019 г. – април 2022 г. , и в размер на 206,86 лв. – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 16.05.2020 г. – 20.03.2023 г. Моли още, да бъде признато за установено, че ответникът му дължи сумите в размер на 32,49 лв. – стойността на доставена услуга „дялово разпределение“ за периода май 2020 г. – април 2022 г., и в размер на 5,65 лв. – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 16.07.2020 г. – 20.03.2023 г. Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът оспорва изцяло предявения иск по съображения изложени в отговор на исковата молба. Моли присъждане на деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа страна:

Съдът приема за установен факта, че за процесния период – май 2019 г. – април 2022 г. страните са били във валидна облигационна връзка, по която ищецът е доставял на ответника топлинна енергия по следните съображения: съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 4 от отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност, облигационната връзка – договор за продажба на топлинна енергия се създава по силата на закона със страни – топлопреносното дружество – ищеца и собственика или ползвателя на топлоснабдения имот - ответника. Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2 от ЗЕ и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 2 от ЗЕЕЕ (отм.), продажбата на топлинна енергия се извършва по правилата на одобрени от съответния орган общи условия, публикувани в един централен и местен всекидневник, като не е необходимо писменото им приемане от потребителите. Видно от приложените под л. № 26 от делото ОУ/2016 г. , за процесния период ищецът е обявил надлежно ОУ за доставка на топлинна енергия. Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 3 от ЗЕ и съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал. 3 от ЗЕЕЕ (отм.), несъгласните с публикуваните общи условия потребители на топлинна енергия, могат да възразят по съответния ден в 30-дневен срок след публикуване

на ОУ, за каквото възражение по делото няма данни. Тази възможност за възражение от потребителите на топлинна енергия срещу съдържанието на облигационната връзка, обективизирано в ОУ и да уговорят различно съдържание, е основание съда да приеме, че облигационната връзка по продажба на топлинна енергия, дори и възникнала по силата на закона, е договорна облигационна връзка, за която се прилагат съответно правилата за договорите.

Освен изложеното до тук, за да приеме наличието на валидна облигационна връзка между страните по делото с предмет доставка от ищеца на ответника на топлинна енергия, съдът обсъжда и твърденията на ответницата в отговора на исковата молба, че ползва топлоснабдения имот под наем, както и изричното ѝ изявление в депозираното по делото възражение срещу издадената заповед, че е абонат на Топлофикация. Информацията се потвърждава и от приложения по делото Заповед № Ж Н 04-106/01.11.2013 г. на Столична община – район „Люлин“ и служебна бележка от 06.11.2013 г., видно от които Й. В. е настанена в общински апартамент, находящ се на адрес: ж.к. „Люлин“, „представляващ топлоснабдения имот /л. 17 и л. 18/.

Видно, от приетата по делото СТЕ /л.л. №№ 49-57/, която съдът кредитира, за процесния период ответникът е ползвал топлинна енергия, като стойността ѝ възлиза на 1 220,95 лв.

Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 58-65/, ответникът не е заплатил на ищеца процесни вземания.

Съдът приема за установен факта на забавата на ответника за плащане на главницата по следните съображения: както се посочи по-горе, съдът установи наличие на валидна облигационна връзка между страните по делото с предмет доставка от ищеца на ответника на топлинна енергия за процесния период. Съгласно разпоредбата на чл. 155, ал. 1, т.т. 1,2 и 3 от ЗЕ, независимо от избрания начин от потребителя на топлинна енергия за плащане на цената, то задължението е винаги за месечна вноска или изравнителна вноска. Видно от приложенияте под л. 26 ОУ/2016 г. – чл. 33, ал. 1, потребителите на топлинна енергия са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В този смисъл, и съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗЗД, ответникът е изпаднал в забава по силата на цитираните разпоредби на ЗЕ и ОУ, без да е било необходимо да бъде канен от ищеца, доколкото задълженията му са били срочни.

Видно от приложеното по делото ч.гр.д. № 18280/2023 г. на СРС, II ГО, 78-ми с-в, ищецът е поискал осъждане на ответника по реда на чл. 410 и сл. от ГПК да му заплати главницата и лихвата, предмет на установяване в това производство, като е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, към което е приложил и документ за внесена дължимата държавна такса, но срещу издадената заповед за изпълнение ответникът е подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК.

Съдът посочва, че изложените до тук изводи за размерите на паричните задължения на

ответника, са съобразени и с поддържаното от вещото лице по СТЕ в откритото съдебно заседание от 05.10.2023 г., че отчитането от ищеца на ползваната от ответника топлоенергия за процесния период, е съобразено с релевантната нормативна уредба и не са налице нарушения.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК:

В производството по иска с правно основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, съдът проверява дължимостта на съответното вземане, като преценява материално-правните предпоставки за възникването му. В конкретния случай, съдът следва да прецени материално-правните предпоставки за претендиране на цена за доставена топло-енергия по твърдяна облигационна връзка за доставка на такава, както и материално-правните предпоставки за възникване на вземането за обезщетение за забавено плащане на претендираната главница – цена на доставената топлоенергия.

По материално правните предпоставки за основателност на претенцията за главница:

Съгласно разпоредбата на чл. 327, ал. 1 от ТЗ, за предадената стока купувачът дължи цена, или основанието на продавача да претендира цената е освен наличието на валидна облигационна връзка – договор за продажба, но и предаване на стоката. Както се установи в обстоятелствената част, ответникът от една страна, и ищеца от друга, са в облигационни отношения – договор за продажба на топлинна енергия, възникнала по закон, като за периода май 2019 г. – април 2022 г. ответникът не е заплатил потребена топло-енергия, цената на която, съгласно приетата по делото СТЕ, възлиза на 1 220,95 лв. – размер, надвишаващ претендирания в исковата молба. Съдът кредитира размера, посочен в СТЕ, защото последната, като прието по делото доказателство, установява факта на доказване по делото – ползвал ли е топлинна енергия ответника за процесния период и каква е нейната цена. Съдът не приема размера на цената, посочен от ССЕ, доколкото това заключение е изготвено по счетоводство на ищеца, а не на база на документи по изчисляване и отчитане на ползваната от ответника топлоенергия. Воденото счетоводство от ответника не може да бъде доказателство за процесното облигационно отношение във връзка с разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ТЗ, тъй като в конкретния случай не се установиха предпоставките на цитираната разпоредба, а именно – дали счетоводството е водено редовно, а така също и двете страни по облигационната връзка да са търговци. В този смисъл, искът, в частта за главницата, е изцяло основателен.

По материално правните предпоставки за основателност на претенцията за забавено плащане на главницата:

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение,

какъвто е настоящият случай, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В конкретния случай, съдът приема, по съображенията изложени в обстоятелствената част на решението, че за процесния период, за който се претендира лихва за забава, а именно - 16.05.2020 г. – 20.03.2023 г. , ответникът е в забава. По делото, обаче, липсват достатъчно доказателства за размера на лихвата, доколкото ССЕ /58-65/ не може да се ползва, тъй като е съобразено с главница, която съдът не приема по делото. Ето защо, и на основание чл. 162 от ГПК, съдът приема, че искът в частта за лихвата е изцяло основателен – за претенцията от 206,86 лв. За да приеме това, съдът взема предвид както приетата по делото главница, така и периода, за който се начислява лихвата.

Искът по чл. 415, ал. 1 от ГПК в частта за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сума в размер на 32,49 лв. – стойността на доставена услуга „дялово разпределение“ за периода май 2020 г. – април 2022 г., и в размер на 5,65 лв. – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 16.07.2020 г. – 20.03.2023 г. следва да се уважи изцяло. Това е така, доколкото факта на доставената услуга се установява, както от документите, приложени под л.25 от делото, така и от приетата по делото СТЕ /л.л. 49-57/, а размерите на претенциите не се оспориха.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноси в размер на 761,56 лв. по настоящото производство. На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноси в размер на 78,44 лв. по заповедното производство.

Въз основа на гореизложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО , на основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, че ответника Й. Д. В., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „Люлин“, . дължи на ищеца „. следните суми:
1 177,06 лв. – стойността на потребена от ответника топлинна енергия за периода май 2019 г. – април 2022 г., **206,86 лв.** – обезщетение за забавено плащане на главницата от 1 177,06 лв., за периода 16.05.2020 г. – 20.03.2023 г.

Ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение – 05.04.2023 г., до окончателното изплащане на сумата.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО , на основание чл. 415, ал. 1 от ГПК, че ответника Й. Д. В., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „Люлин“, . дължи на ищеца „. следните суми:
32,49 лв. – стойността на доставена услуга „дялово разпределение“ за периода май 2020 г. –

април 2022 г., и в размер на **5,65 лв.** – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 16.07.2020 г. – 20.03.2023 г.

Ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване заповед за изпълнение – 05.04.2023 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ответника Й. Д. В., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „Люлин“, . да заплати на ищеца „„, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 761,56 лв. – деловодни разноси по настоящото производство.

ОСЪЖДА ответника Й. Д. В., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „Люлин“, . да заплати на ищеца „„, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 78,44 лв. – деловодни разноси по заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____